

LIBERTATEA

Foaie pentru săteni și muncitori, întemeiată la Orăștie în anul 1902

DIRECTOR SUFLETESC:
Dr. ION I. MOȚA
DIRECTOR VREMELNIC:
Prof. IOAN MOȚA

Cererile de abonare și banii
pentru foaie se trimit pe adresa:
Admin. „LIBERTATEA” (Moța)
BUCUREȘTI I., Calea Victoriei 63

Orice scrisori pentru Redacție
să se trimită pe adresa:
RED. „LIBERTATEA”, ORĂȘTIE
Jud. Hunedoara.

„Libertatea” este:
Proprietatea familiei moștenitoare
alui ION I. MOȚA
ABONAMENTUL: 120 lei pe an,
60 lei pe 1/2 an și 30 lei pe 1/4 an.

Apare
în fiecare JOI
2 lei

M. SA REGELE

dă „lămuriri” foarte hotărâte
streinilor cari îi cer părerea
despre jidanii de la noi.

Guvernul a încercat până acum
să mai dea peste ghilare jida-
nilor cari au ajuns prea departe,
— dar în prea multe puncte
a dat de greutăți și pedeci în
cât abia a putut merge până
la jumătate, ori nici atât, din
drumul plănuț. Dar și pentru
asta cât a făcut, au nă-
vălit la noi redactorii po-
litici dela mari fol evreești din
felurite țări. Aceștia, după ce
au tras de limbă pe felurii
miniștri, — au îndrăznit a cere
să fie primiți chiar de M. Sa
Regele Țării, cari credeau că
Măestrea Sa le va spune, că,
ceea ce se face, sunt „înce-
rări” ale unui guvern nou, —
dar va vedea el că — nu
poate face nimic.

Așa nădăjdau jidanii ves-
titori ai marilor fol streine. Dar
s'au înșelăt. M. Sa Regele vă-
zând greutățile cu cari are de
luptat în privința asta guver-
nului Său, — a venit și M. Sa
în ajutor guvernului prin ceea
ce a răspuns isplătorilor streini.

De odată, când l-a întâlnit
într-unul Societății de ziare A-
mericane. Japăn Alvin Steinkopf,
M. Sa Regele l-a răspuns:

— O pricină ou Evreii
dela noi? DA! Este! A-
VEM una și ne luptăm cu
ea. La ce des'egare vom ajun-
ge, nu e încă limpezit, — de
ocamdata vom vedea, ce să nu
se facă săinicii împotriva Evre-
ilor. Asta una știu că așa va fi!

„Că în America se arată a-
tâta luare aminte pentru soarta
Evreilor dela noi, o înțelegem,
pentru America are și ea
mulți Evrei, mai mulți de ai
noi. — Ne-am bucura dacă
am vedea pe mulți plecând
dela noi de bună-voință!”

Mare vorbă! Când chiar Re-
gele Țării le spune: Plecați
de bunăvoie, — înasmă că dacă
nu, nu voi avea nimic împo-
trivă când veți fi făcuți să ple-
cați și peste voia voastră! —
Dar el se fac că n'aud și nu
înțeleg!

Iar ultimulul revistei france-
ze „Candida”, care l'a în-
trebat pe M. Sa cum privește
pricina cu evreii, l'a spus:

— Foarte simplu. Facem de-
osebire între Evreii cari sunt
acel prin drept vechi și între
acel cari dela război începe
s'au așezat aci fără drept!
Și u că e greu în Franța și în
Anglia a plecepe această pri-
cină, a cărei învecătură ne
hărtilesc pe noi. Măsurile ce
se vor lua de guvernul meu,
vor privi pe Evreii cel curși
la noi mai noui.

Și unor ziarști englezi l'a
spus tot așa: numele destul de
verde, că avem năzuri cu jid-
danii cel prea mulți, cari s'au
apropiat la noi, iar din felul cum
M. Sa Regele vorbește despre
ei, se vede, că nu va face greu
luptă guvernului în lupta sa pen-
tru curățirea Țării macar de
o parte a acolora.

Zile scaldate în lacrimi...

Trăirăm iarăși, în săptămâna de față, zile ce ne cutremură și
ne scaldă ochii în lacrimi...

E săptămâna ce răspunde la săptămâna cea mare din anul tre-
cut, când intraseră în Țară, coborând prin Bucovina și Moldova, trecând
apoi prin Ardeal și întorcându-se prin Oltenia și Muntenia, la București,
— sicriile ce aduceau »acasă» pe legionarii-eroi căzuți în Spania, Moța
și Marin...

Riuri-riuri de popor și de cărturari, preoți și învățatori, bogați și
săraci, curgeau în spre stațiile Căilor Ferate, pe unde știau că vor trece,
așteptându-i cu lumânări aprinse în mâni, în genunchi și cu lacrimi în
ochi... Și toți luau în al lor, suflet din sufletul acolora!.. Pe unde trenul
cu scumpele sicrie ajungea noaptea, fie și la miezul nopții, — aceeași
mare de popor se îmbulzea în jurul gărilor; — preoții cântau rugăciuni,
mii de făclii luminau locul și câți numai ajungeau, se urcau în vagon de
sărutau sicriile sfinte...

— Ajunși în București, au fost așezați în biserica cea mai apro-
piată de Sediul Legiunii lor dragi, în biserica în care la plecare și-au
îndoit genunchii spre Domnul și au primit din sfântul potir cuminecă-
tură care spăla urmele greșelilor lor din viață. Aci zeci de mii de cre-
dincioși se perindau zi și noapte, neîntrerupt, ca un riu al evlaviei și
recunoștinței curate, pe lângă sicriile lor, sărutându-le cu gândul, atin-
gându-le cu mâna și rugând pe Dumnezeu să-i primească în cea mai
curată a Sa lumină cerească.

Apoi în 13 Februarie fură duși la locul de odihnă vecinică, în
mormânt nou-săpat, la »Casa Verde», la draga lor Casă, la a cărei ridi-
care și ale lor mâni au lucrat...

O, de ce zile mari și zguduitoare, ne aduc aminte zilele prin cari
trecurăm în săptămâna asta, din nainte de 13 Februarie...

Riuri de lacrimi au curs atunci din zeci de mii de ochi, — riuleț
au curs și de data asta lacrimile din ochii noștri, a celor ce ne mai
gândim la ei...

Studentii nevinovați, -- hărțuiți pe la judecăți

Se știe că anul trecut,
cineva a bătut pe Bratu,
profesor univ. la Iași, des-
pre care se spune că e
foarte fără inimă cu ser-
vitorii săi.

Dar cum d. Bratu (neam
de ardelean, spre părerea
noastră de rău), e mare
iubitor de jidani (că nu în
zadar e fruntaș național-
țărănist), știindu-se în suflet
cu păcate față de studen-
ții naționali-creștini și mai
ales legionari, — și-a în
chipuit că — numai aceș-
tia pot fi cei ce l'au pân-
dit și bătut! Și se porni
o prigoană mizerabilă asu-
pra studențimii din Iași, ca
și încolo în țară, — și goli
guvernul liberal toate că-
minele de studenți și aruncă
în închisoare vre-o 4—5!
Și vuita țara de hule și
ocări ale jidanilor și a jid-
dovișilor noștri, asupra stu-
dențimei!

Deși n'au găsit nici ur-
ma unui început de do-
vadă despre vinovăția ti-
nerilor îi înu înch și peste
1/2 an și abia atunci îi lăsa

liberi, — dar procesul im-
potriva lor, merse naintea

Săptămâna trecută, Tri-
bunalul militar din Brașov
sfârși cercetarea și jude-
carea prigonților tineri.
Și — îi aflareă cu totul
nevinovați, scoțându-i de
sub orice urmărire!

Bun. Sfârșitul numai a-
cesta putea fi, — spre ru-
șinea prigonitorilor negri
la ficat liberali.

Dar noi întrebăm: Cine
cu cegele răspătește safe-
rințele îndurate de prea
cinstiții tineri, cât au ză-

cut în închisori, și umili-
rea lor morală, și zdrun-
cinarea sănătății și perde-
rea anului de studiu?

Sau cum? E destul ca
un guvern de inimi de căne
să sară asupra omului păș-
nic, spunând că are o vină
de care acela nici n'a vi-
sat, — pentru ca acela să
sufere, să aibă pagube mo-
rale și materiale, și pen-
tru asta nimenea să nu
răspundă?

Adă, Doamne, altă stă
pânire care să schimbe și
astfel de nedreptăți!

Au fost uciși doi legionari, și alți doi răniți

În MĂINEASA (Ilfov) a fost împușcat de către
jandarmi, Duminecă 6 Februarie, legionarul Mija Du-
mitru, care a murit pe loc în brațele camarazilor săi.

În MAIA (Ilfov) a murit de aceeași moarte le-
gianarul Popescu St. Florian.

Și au fost răniți Ciubuc Dumitru la Măineasa
și Grozea Constantin la Maia.

La VIȘEU, SĂCELE, PLOEȘTI și multe alte
locuri legionarii sunt opriți să facă propogandă
electorală naționalistă și arestați.

Căpitanul a îndrumat liniște. Legionarii nu vor
răspunde la provocări.

Cum vom fi -- după alegeri

CÂT SE VA ÎNTOARCE ROATA?

De Dr. Sebastian Bor-
nemisa, Subsecretar de
Stat la Președinția Consi-
liului de Miniștri, — așa
la locul unde se adună și
se știu bine toate știrile
de prin țară, — după o
umblare prin județul Cluj
și după cele ce le știe dela
Președinție a spus ziaris-
tilor din Cluj, cari au ce-
rut părerea, că — guver-
nul va ieși negreșit tare
din alegeri, luând cele 40%
cerute de lege pentru a
putea ocărui țara răzimat
pe camenii săi în Parla-
ment, —

— dar a spus d-sa, al
doilea loc după guvern
il va avea, după toate
semnele, partidul „Totul
pentru Țară”.

Credem și noi. Băi noi
credem, că „Totul pentru
Țară” va ieși din alegeri
cam la fel de tare cu par-
tidul guvernului... Căci o
fi luând el guvernul voturi
măi multe prin Basarabia,
Bucovina (nu peste tot lo-
cul), și prin Moldova (ia-
răși nu peste tot!), dar în
Ardeal și Banat și Crișana,
— Legiunea va fi mult mai
tare ca guvernul! — Da-
că până în alegeri nu se
întâmplă vre-o „minune”,
care să ne răstoarne so-
cotelile. Dar noi în minuni
de acestea, — nu credem.

Legionari, fiți mulțumiți
și plini de nădejde, dacă
din chiar rândurile Miniș-
trilor vi-se proorocește că
veți fi — al 2-lea par-
tid pe Țară!

Național țărăniștii se vor
scufunda de a binele, căci
ii trage jos în oala cu
zmoală, Madgearu și Dr.
Lupu, cei de a căror pi-
cioare atârnă petrele de
moară Aușnit și Filderman
și toți Burăh-ii!

Iar omul de zăpadă ce
a fost Partidul liberal, se
topește zi de zi, de nu se
mai spărie de el, nici cop-
pii cari îl credeau ceva...

Hui, să zicem că vor
fi de data asta, al doilea
(mai știi?), — dar nu
peste multă vreme vor fi
alții „al doilea” și noi mai
presus de toți. Căci într'a-
ceasta se învârtte roata...

„Săracii” liberali

Di Dr. Emil Folea, fost Prefect (liberal), fost deputat, fost senator (aşa se îscăieşte chiar dânsu), fiind şi redactorul foii „Târnavă” din Diciosânmartin, — face, în numărul său dela 29 Ianuarie, o descoperire foarte de pref. Trage cum am zice, folul de pe unele „falne” liberale foarte mult grăitoare.

Spune că dsa, care de 18 ani a fost mereu candidat când de deputat, când de senator, liberal, — de data asta nu mai candidează, căci s'a certat cu di Cipăianu, fost ministru liberal.

Pentru ce? O descoperire tot dsa: într'o sedinţă a Comitetului lor, di Folea a zidus vorbă, că fostul Prefect Gzdavu să dea samă de suma grea de bani ce a primit-o în alegerile trecute, şi pe care se vede că dânsul ştie că Prefectul, şeful guvernului, nu l-a folosit aşa cum ar fi trebuit (a decă nu l-o fi împărşit tuturor celor ce stăteau cu pungile deschise să le „pice” şi lor ceva).

Şi di CipăianuINGERUL PĂZI TOR AL LIBERALILOR în acel judeţ, lute a fras folul peste lubul său Gzdavu şi a certat pe dr. Folea pentru că cere socoteală fostului cap al judeţului. Pentru asta di Folea nemulul milul, s'a supărat şi — nu mai candidează, nu mai vrea domnie dela lubliji săi liberali.

Asta n'ar fi nimic. Jaf în ciuperca. Dar ce descoperire di Folea, aceea e interesant:

Dsa spune că di Gzdavu, fostul prefect, a primit nu mai puţin ca UN MILION de lei dela Partid, pentru acele alegeri.

Auzi'al bine, sărac celor legionar, ce spun maril politici liberali unul despre altul?

Un milion de lei a dat partidul, numai pentru alegerile într'un judeţ mic, cum e al Târnavei maril în judeţe mai mari, negreşit, mult mai mult. În 71 judeţe, şi în Circumscripţia oraşului Bucureşti (care alege singur, căci e mai mare ca un judeţ), de tot în 72 de circumscripţii (cercuri de alegeri) a trebuit să dea cel puţin 100 de milioane.

Acestea mi-s vechile şi putrelele partide politice. Aşa se fin ele la „putere”. Cu bani nenumăraşi de mulţi, cu cari cumpără pe alegătorii proşi şi netrebniici.

De unde-i au? O parte din „fondurile secrete” ce le stau la îndemână, dar partea cea mai mare, şi au din venite

necinstite pe cari le primesc dela telurite mari întreprinderi de tot felul din ţară: Dela trustul ferului, a zahărului, a hârtiei, dela întreprinderile de păduri, de mari negojuiri, de tot felul.

De aceea acele trusturi pun pe mărfurile ce le desfac în ţară şapte prefuri, ca să a bă de unde plăti pe stăpânitorii cari să se uite printre degete la tâlhăria ce-o fac ei asupra cumpărătorilor. Şi de aceea, de câte ori se ridică în glas drept şi bine ştiutor, împotriva prefului prea mare la zahăr, la fer, la hârtie, la pănzărie — demni dela cărmă sunt surzi şi muşi, şi nu se ating de banda jeftoasă, pentru că ar înceta Dunăea de milioane ce le „pice” şi lor din acel jaf.

Azi frate legionar sărac şi cinstit: Liberali dau câte un milion de judeţul mic în alegeri. Sunt bani pe cari i au stors tot de pe poporul cumpărător şi de dare plător, şi cu banul aşa smuls dela ei, se duc Cipăianu şi Gzdavu şi trepăduşit lor, să „câştige” voturi pentru partid în alegeri.

La rândul lor naţional ţărănişii vază alt milion, la olaltă altă sută de milion, ori mai mult, — pe cari le capătă dela acelaşi jeftuitor în cap cu „naşul” lor Auşniş, — pentru care suta de milioane, e ca pentru tine o pipă de tutun. Că trage el milioanele acelea înzecit de pe popor nepriceptor, când cumpăra sapa şi plugul şi culele şi raful de pe roată şi celelalte toate.

Iacă pentru ce acele bande, zise mari întreprinderi a fabricilor de hârtie (în cap cu Dinu Brăilănu, preşedintele partidului liberal şi preşedintele trustului hârtiei), a fabricilor de fer, în cap cu Reşiţa lui Auşniş, a fabricilor de zahăr, în cap tot cu liberali şi fraşii lor de pungă jidani, — scupă foc când aud că se întăreşte mişcarea legionară, căci li apucă frigurile când se gândesc ce-o fi de bndele lor sus numite, căroro Legiunea le va pune mâna'n ceală şi le va învăşa omenie.

Cu astfel de bani spurcaşi cumoără ei sulele de creştini, se imbie să le ajute bisericile, se duc nănaşi la nunşi sărbătorii, cinstesc clopote la biserică şi altele.

Le glonşorul cinstit şi de Dumnezeu iubitor, — întoarce-şi faşa dela ei şi milioanele lor necurate.

„Suveniruri” după apusa guvernare

Acum după ce guvernul liberal a plecat, ies la iveală multe de toate, cari arată pe ce fel de oameni îi suferea el în slujbe, — fiind oameni de-ai partidului. Iată câteva fapte prinse pe apucate:

— La VAMA POSTEI — Antrepozite din Bucureşti, domni de mai nainte au pus la Casierie un nou funcţionar, ca om de încredere, al lor. Acum la 31 Ian. bravul Casier, a pierit! Într'o zi numai n'a mai mers la slujbă. S'a căutat şi s'a aflat, că — pierise fiindcă şterpălise 900.000 de Lei din Cassa incredinţată lui. E la umbră.

— La CHESTURA POLIŢIEI (auzi, creştine, a poliţiei care ea pune

mâna pe hoşi) — cum plăcără liberalii, se duse un Inspector şi făcu cercetări, şi află că între anii 1934, 1935 şi 1936 (sub domnia liberală), la Biroul Populaţiei ce se şine la aea Chestură, se luau taxele pentru hârtii şi lucrări, numai de 10 ori mai mari decât le statorise legea! Dar şi poliştii ce făceau rechiziţiile sau urmăreau persoanele cu moravuri uşoare sau rele din oraş, — trăise nu ca boierii, ci ca Craii, după ce storceau dela cei cari să scape de rechiziţii sau dela nenorocitele fiinţe prinse cu viaţa „uşoară”... Nu se temeau că li se întâmplă nimic, căci ştiau că la putere s „ai noştri”...

Pişcheri şi atunci când se prefac în războinici

Cel mai nou chip de a înşela pe ţăranii creştinii ai Basarabiei. Cu peile de Astrahan

În Basarabia se cresc turme mari de oi, viţă de Astrahan, cari au o blană deosebit de căutată şi preţioasă, mult mai presus de cea a oilor noastre din toată ţara ba din toată Europa. Sunt aceste piei aşa de preţuite, că ţăranul proprietar de oi, vinde pielea cu 900 lei până la 1500, după mărimea ei. Iar negustorul care o cumpără dela ţăran o vinde cu îndoit pe atâta! Toţi aceşti negustori sunt jidani şi trimiteau pieile basarabene, mai ales în America.

Acum, că se porni nişcă mişcare împotriva jidanilor în ţară la noi, ce se gândiră, ce se sfătuiră aceşti fii ai diavolului, cum i-a numit Hristos? să tragă ei o păcăleală creştinilor basarabeni, care să le iasă lor spre mare folos.

Deşi guvernul naţionalist Goga, eab'a de o lună bună la cărma ţării şi biciul lui n'a ajuns pe spaţele Barabilor cu perciuni, aceştia deteră de curând de ştire la lume şi la ţară, că: „ei se pun pe boicot” împotriva Românilor, dacă Românii se ridică contra lor.. Boicotul va sta în aceea că nu mai cumpără pieile de Astrahan a proprietarilor de oi Basarabeni, căci zic ei s'au supărat negustorii (tot evrei) americani, şi nu vreau să mai cumpere pieile din România.

Zis şi făcut. O săptămână de zile au stat ca ascunşi în pământ, de nu-i mai putea găsi nimenea. Apoi au început a-şi arăta vârful nasului sau cocoşa de pe el, şi spune oamenilor, că doar aşa de binefacere, le dau pe piele 150—200 de lei (în loc de 900 de mai nainte) Ţăranii, supăraşi de aşa păcătoşenie, să nici nu-i mai vadă pe netrebuiţii pământului.

Ce a ieşit la iveală? Că hiclenii lumii anume s-au înţeles aşa, să se facă a nu mai cumpăra, ca să-i sperie pe oameni, ca aşa, să le dea pieile pe un preţ de 3-4 ori mai mic!

Americanii văzând că nu le mai vin pieile atât de dorite de ei, vor imbia preţ mult mai bun, numai să le mai vie. Şi aşa ei, mijlocitorii, au noroc îndoit (ba împătrit!): vânzătorii le dau marfa aproape pe nimic, iar cumpărătorii o plătesc cu mult mai bine, numai să le aibă, şi iaca câştigul cel mare şi grăbit cade mură în gură!

Din ori ce năcaz, ei ştiu să-şi facă izvor de îmbogăţire, pe care un creştin cinstit nici nu o primeşte, decum s'o caute!

DE TOATE

CEA MAI MARE „STEA” DIN CATE SUNT CU NOSCUTE.

S'a descoperit şi măsurat de curând de un învăţat celor de stele (astronom) din America. De mulţi ani o tot urmăreşte şi o prinde în razele uraşului său ochan şi acum crede că o ştie bine care e, unde e, cât de mare e... I'a dat şi nume „Epsilon Aurigae”.

Ca să înţelegem mărimea acelei „stele”, pornim dela mărimea pământului. Pământul nostru este şi el de stul de mare. De la ţe de Soare, de care aiărnă, e o j cărie. Soarele e de 1 milion şi 300 de mii de ori mai mare ca pământul nostru. Ade ă ar trebui să imprimăm la olaltă un milion şi 300 de mii de pământuri, ca să ai un corp cerec cât soarele.

Cel mai mare corp cerec (stea) cunoscut până acum, era steaua zisă „Antares”, de 27 miliarde de ori (e 27 mii de milioane de ori) mai mare ca Soarele.

Iar cea mai nouă „Stea”,

Epsilon Americanului, e de vre o 5000 de miliarde de ori mai mare, decât „Antares”, — iar decât soarele nici nu putem spune în cifre (numeri). Soarele nostru e cât o alună pe lângă un munte, iar pământul un firicel de praf faţă de acela.

În jurul Soarelui nostru se învârt corpurile cereşti ce se fin de el, ca rupte din el şi învârtindu-se în jurul lui în fugă uriaşă, anume corpurile: Pământul, Mercur Venus, Marte, Jupiter, Saturn şi Uranus (de cari noi de pe pământ li vedem ca miltii „luciferi”, deşi unii s mai mari ca pământul, dar aşa s de departe.

Ei, bine, dacă am aduce pe Epsilon şi l'am aşeza în locul soarelui nostru, acela ar cuprinde tot întinsul dintre cele 7 corpuri cereşti numite mai sus... Soarele ar rămânea în el ca un simburc într'un bostan bine desvoltat.

Acesta e numai un corp cerec, şi pe Cercul lui Dumnezeu sunt ale milioane şi miliarde de astfel de „stele”. Aceea e Lumea cea mare alui Dumnezeu...

RAFUIALA

Ne aţi bătut şi ne-aţi trântit sub lăcat şi zăvoare:
Şi râdeţi când beau, din glesne, lanţurile, sânge...
Aţi crezut că prigonirile ne vor putea înfrânge
Toată tinereţea răzvrătită'n uragan de soare.

Ne aţi pecelluit dreptatea'n besnă de'nchisoare
Şi-aţi scupat credinţa care-ansângerat, prin veac,
Sub Golgotă de trădări suişul neamului sărac;
Ne-aţi batjocurit şi ne-aţi călcat durerile în picioare.

Hiene ce-aţi scurmat morminte'n adăpost de lege,
Vă dospeşte gândul, crimele şi sângele pe mâni.
Cine-o să vă ierte'n lume rânjetul de câni,
Şi blestemul ce judeţ să vi-l deslege?

Azi cătuşele se năruesc verigă cu verigă
Şi se prăbuşesc jilavele sub cântec de viteaz,
Însă urma jugului de umilinţe pe grumaz
Şi mormintele dreptatea lor şi-o strigă...

Şi se sbat cei morţi că nu mai pot să doarmă
Până'n ceas de aspră judecată.
Pentru neamul lor şi ţara lor furată
S'au sculat şi poartă crucile drept armă.

Ascultaţi cum strigă stâncile'n răscoală şi turbare.
Nu clintii, mişei! Aţi fost călai şi n'aţi clintit.
Ascultaţi cum strigă morţii şi norodul chinuit:
Răzbunare! Răzbunare!! Răzbunare!!!
(Din Revista „Iconar”)

Vasile I. Posteuca.

Lugojul, — inima Bănăţului, dă semne rele pentru neam...

Foaia „Acţiunea” din Lugoj arată în numărul său mai nou, care a fost mişcarea populaţiei (jocul între naşeri şi morşi, între cei veniţi şi cei plecaţi) în acest oraş în anul 1937.

Iaca ce vedem din acea arătare şi ce ne grăesc cifrele ei:

În 1937 s'au născut în Lugoj: 49 băieţi români ortodocşi şi 51 fete, iar români unişi: 6 băieţi şi 16 fete, — de tot 122. — Au murit: Români ortodocşi; 253 unişi 32. de tot 285. — Nu-s aceştia

toşi din Lugoj, ci o bună parte sunt străini morşi în spital sau în Azil. Numărul acestor străini să fie chiar 150, totuşi morşii în trec cu foarte mult naşterile în numitul oraş. — Cam ca — în tot Banatul! Şi asta e dureros şi îngrijitor.

Celelalte naţii şi religii arată următoarea stare: Romano-catolicii: 128 naşteri şi 182 morşi. Nici la ei n'o fi mai bine. Reformaşi 31 naşteri, şi 34 morşi. — Evreii 9 naşteri şi 27 de morşi.

ALT ATAC ASUPRA LEGIUNII dat de ministrul de Externe Istrate Micescu

Legiunea »Totul pentru Țară« face nopți nedormite multor politicieni de lege veche, cari își tem viitorul din pricina ei. Dar unul din cei cari și-au perdut cumpătul mai mult ca toți, e domnul Gură-mare, ce se numește Istrate Micescu, ajuns Ministru de Externe al Țării, cel cu cunoscutele atacuri din senin asupra Șefului Legiunii d. Corneliu Codreanu și asupra legionarilor cari au sângerat în Spania pentru Legiune și Sânta noastră lege.

Intorcându-se dela Geneva, dela Adunarea Ligii Națiunilor, la intrarea în Țară pe la Timișoara l'au așteptat mai mulți gazetari, dornici de a spune noutăți interesante ziarelor pe cari le slujesc, și i-au cerut să le spună: cu ce păreri vine acasă de prin cele locuri depărtate, la cari se adună »diplomații« multor țări de pun la cale soarta lumii.

La Ligă înaintaseră Jidanii americani, în numele Asociației lor de pe tot globul, pără asupra guvernului român, că ar fi ridicat măsuri asupritoare asupra jidanilor de aici.

N'a trebuit ministrului nostru nici o încordare ca să întâmpine această cerere neroadă jidovească, pentru-ca Secretariatul Ligii, neputând face alt-fel, că nu-i dă drept Statutul Ligii, — a trecut cererea între cererile particulare (private) venite acolo, — și ca atare având s'o trimită întâi spre vedere guvernului român, ca să dea lămuriri la cele ponsoluite acolo, — și numai apoi o poate înainta într'o ședință Ligii, spre cercetare și oarecare hotărâre.

Asta așa se făcea și dacă România nu avea acolo pe nimenea să pună vorbă pentru ea!

Dar Ministrul nostru de Externe cum venea acasă, dacă nu putea spune celor ușori la judecarea lucrurilor, că — el a »biruit« acolo lucru mare!... Și ca să arate ce grozavă e »biruința« cu care se întoarce acasă, s'a îndreptat odată în fața ziariștilor ce-l întâmpinaseră, și le spuse grozăvindur se: Am avut lucru destul de greu la Geneva, căci m'am trezit acolo în față cu doi dușmani din lăuntru (adecă de cei de aici »din țară, cari erau undeva pe-acolo și ei!), anume cu cei dela St. Moritz și cu Garda de Fier!... Și le dă să înțeleagă, că cei doi »dușmani« i-au dat mult de lucru, ca să »liniștească« lumea »mare« ce era adunată la sfatul Ligii.

In ce află »vină« Gărzii? In declarațiile Căpitanului, care a spus și a repetat, că atunci când Legiunea va fi hotărâtoare în Țară, va încheia legături strânse cu Italia și cu Germania, state în care ideea națională e azi doamnă și străinul cel mai mișel, e împins dela masa lângă care stau conducătorii Țării și a neamului.

A face astfel de mărturisiri de credință macar pentru viitor, Ministrul nostru de Externe spune că e tot atât cât o »tradare« (vinzare) de patrie, de neam. — Aș! Asta una n'o știam noi legionarii, că suntem și vânzătorii de țară... Dar aceea se face că nu știe Ministrul nostru de Externe, că d. Codreanu a adăus îndată: că fără a slăbi sau nelua în seamă și vechile pretenii de până azi ale țării.

Iar după ce ne-a făcut »vânzătorii de țară«, pentru ca toți căși au l' de asta, să se întoarcă de către Legiune, — ieșe cu arama pe față și spune: Dacă e, ca la Adunarea viitoare a Ligii Națiunilor, când se va lua în desbatere pără jidanilor, dînsul să poată ieși biruitor și să facă să fie respinsă acea pără: »țara« să dea dovadă în aceste alegeri, că îl înțelege și îl ajută a merge acolo ca, oarecum, încercat cu încrederea țării... Cu alte cuvinte: votați, români, în alegeri, cu mine, împotriva Gărzii care ne-a făcut pe-acolo nume rău... Că de votați așa, să știți că i turtesc pe jidani la Geneva! De unde nu—veți vedea!..

Il știu și-l văzurăm din ajunul celorlalte alegeri pe Micescu, cum își dă drumul gurii, atacă id pe oameni ce nu i-au greșit nimic, nu i-au stat în cale nici odată, dar credeau că dac'a ajuns Ministru de Externe, își va pune pază gurii și va socoti nante de a grai.

Reclama de agent electoral ce și-o făcu însă la intrarea în Țară venind dela Geneva, îl arată în toată neseriozitatea sa. Se vede că tare-l doare ce-a pășit în rândul trecut: a candidat în 3 locuri, în nădejde că »bate« Legiunea pe unde dânsul pășeste. Și a căzut grozav: Unde Legiunea a avut 6000 de voturi, strașnicul Herostate abia a avut 500 ori nici atât! Și acum crede că cu povești jidovești dela Geneva, va întoarce lumea dela Legiune la sine.

Cât rău face acest om guvernului din care face parte!

INSUFLETIRE pentru Legiune

La Conducerea Legiunii s'au înștiințat în timpul din urmă foarte mulți doritori a fi trecuți printre membri partidului »Totul pentru Țară«.

Șeful Legiunii, d. Corneliu Codreanu a făcut primirea lor sărbătorească Joi în 10 Februarie, la Sediul.

Printre cei cari și-au cerut primirea e și d. Colonel T. Tulescu, fostul Comandant al Școlii militare din Bacău, apoi Colonelul farmacist Nicolae Bosinceanu din Brăila, Căpitanul invalid de război Miron Costin din București și câțiva Profesori Universitari, Profesori de liceu, advocați, medici, negustori, măestri și muncitori.

Fie bine veriți, și împlinescă Dzeu nădejdele pentru neam, cu cari ei vin între noi.

Depunerea listelor

Luni în săptămâna asta s'au depus listele de candidați ai Legiunii și până în 19 Februarie acelea trebuiesc întregite cu toți candidații.

Corpul legionar al foștilor militari

In Legiune s'a înființat de Căpitan un Corp nou: ai membrilor foștilor militari, foști activi sau de rezervă. Își au comandantul lor și rostul lor frumos deosebit, pilduitor de disciplină și bună rânduală.

CURĂȚIRE

Guvernul a luat măsuri să mai curățe nițel cele cancelarii a unor așezăminte de obște, în cari s'au vârat sub trecutele stăpâniri (liberale și naț-țărănești) sute și sute de evreii, mai ales la așa zisele »Asigurări Soziale«, cari adună taxe destul de grele dela toți muncitorii, dela servitori și servitoare. — Intraseră acolo jidovii ca medici, farmaciști și dentiști, — cari nu dădeau nici un ajutor de medici, nici de farmaciști nici trăgeau vre-o măsă dela cei cari li plătesc, doar că »trăgeau« salare bune de pe ei. Acum a început izgonirea jidovilor celor mulți, și înlocuirea cu Români, — cari macar vor lucra ceva pentru muncitorii asigurați! Au fost scoase de acolo, vre-o 9 persoane farmacistice, apoi ajutoare doctorilor și altele. Să nădăduim că guvernul, care acum lucrează abia ca o periuță, periind la ei, — va lua ca mâne o mătură cum se cade! Că de unde nu, — vom veni noi cu măturioi!

Frământările alegerilor

Alegerile ce ne așteapă se pregătesc, pe alocurea în Țară, prin frământări înfocate. Național-țărăniștii se încercă unde numai pot cu legionarii sau cu partizanii guvernului. In alte locuri al guvernului mai pun pedece legionarilor și se mai iau și la hartă. In câteva locuri trimișii »puterii« au oprit pe legionarii și au arestat pe mai mulți dintre ei așa de dragul ochilor, că vină nu au avut. Și ne vin din prea multe locuri, veștii de acest fel. — Credem că sunt războiștii unor deregători (poliște, jandarmere) care le face de capul ei, — căci guvernul nu ne vine a crede că li asmuță el asupra legionarilor, după atâtea declarații pașnice și chiar nevoioare date de d. Codreanu, conducătorul Legiunii. Dacă cu știerea lui se fac — e o dureroasă greșală a guvernului — care va împedea mult apropierea și înțelegerea pe cari am li dorit să le vedem între cele două partide de seamă de dreapta. Și ar fi păcat, căci ar merde mult cauza Acreste

partide nu ar fi lertat să se hărțue între ele, ci amândouă să urmeze aceeași poruncă a zilei: a fărâmița și slăbi cât mai mult, pe cele două partide vrășmășe și cât mai spre stânga: partidul naț. țărănesc și cel liberal. Acelea împreună fac tabăra »de stângă« prin atingerea lor cu jidanii și prin alipirea jidanilor la ele, — iar celelalte două, sunt marea și sgar brutătoria tabăra de dreapta! Cel ce cultivă încordarea între acestea, nepri-cepător al glasului vremii este!

— PRIN MOINEȘTI, trecând în 30 ian. ai gătorii național creștin din mai multe sate, cari fuseseră la o adunare în Comănești, — au spart cu petri țeserile dela aproape toate prăvăliile J dovilor de pe strada Ferdinand prin care au trecut. Ca să și aducă jupânii aminte că s'a mai întors »roata«, nu l' tot așa cum o știu ei!.

JIDANII ALEGĂTORI

Sunt chemați prin alișe și apeluri de ale hahamilor lor, să voteze toți cu național-țărăniștii sau cu liberalii. — Că în același timp ei apărarea și năntuirea!

VEȘTI BUNE, DIN JUDEȚE!

Pe ori-unde treci și vorbești cu oamenii cari spun adevărul, afli numai vești bune despre mișcarea legionară!

Din jud. Arad, cel care și în rândul trecut fu printre cele mai strălucite luptătoare pentru Legiune, aflăm că numărul legionarilor a crescut cu 60 la sută! Și partidul guvernului prinde, dar Legiunea întreit. De unde vin noi sprijinitori: Cei mai mulți dela Partidul jidovit naț-țărănesc alui Madgearu-Aușnit și o bună parte dela Liberali. Și de unii și de alții, poporul e sătul, mai ales că vede că samână unul cu altul ca oul de găină cu cel de rață, în ținerea lor la jidani!

In județele bănățene Caras și Severin, lucrurile merg ca și în cel al Aradului Bănățenii, neam mândru de oameni, sunt azi cam năcăjiți că i-a întrecut Aradul, — și se încoardă ca în alegerile ce vor urma, — nu numai să-l ajungă, dar să-l chiar întrecă!

In județul Hunedoarei, munca legionară rodește bogat. Aci, par'că tot Românul se simte ca aflându-se într'o biserică uriașă, a cărei cerime e Cerul albastru, din nălțimea căruia privește spre el Ionel Moța, fiul scump al acestui județ, având alături pe frățiorul său de soroc și noroc Vasile Marin! Ca urmare, sate în cari la alegerile trecute, era un cuib, azi sunt trei, patru și cincii! Sunt comune ca pe Valea

Geoagiului, unde de mai ai 3—4 inși de altă credință, toți s'au strâns, ca frații ce se încălzesc unul de alții, sub steagul Legiunii. Un librar dintr'un oraș hunedorean ne povestea, că avea nainte cu 3 săptămâni vre-o 600 de »Procese verbale« de întemeiere de cuiburi. Azi mai are vre-o 20—25 din ele. Toate i-s'au cerut într'o singură plasă sau în două. Căci așa au sporit cuiburile.

Județul Alba în care național-țărăniștii se știau aproape singuri »stăpâni« cu »roata« lor, în alegerea trecută văzu Legiunea cu număr aproape cât al lor, a țărăniștilor, și cât a liberalilor, cari se luptară aci prin Ministrul Dr. Valer Pop. Azi Legiunea a sporit încât nici o îndoială nu mai e, că ea va fi în fruntea tuturor, întrecându-le cu 40—50 la sută pe celelalte!

Așa la Făgăraș, unde național-țărăniștii Dobrescu spunea nainte de alegerile trecute că el are 90 la sută din voturi. Și se lovi cu palma peste frunte când văzu sfârșitul votării. Iar acum își va da cu pumnii în cap văzând cât va sări Legiunea peste dânsul.

Și așa prin toate județele Ardelene, Bănățene, Crișene!..

Legionarii! Cu nădejde în D-zeu, căci ziua de mâne, ne va înălța, făcând pe toți necredincioșii de azi, să și plece fruntea...

Stăpânitori - slugi streinilor

Așa trebuie să spunem stăpânirii liberale ce trecu. Că din scaunele lor de dirigitori a treburilor fărăi multe vedeau, și multe rele puteau opri, dar își trăgeau pălăria pe ochi și se uitau într'altă parte, pentru ca străinii păcătoși să-și joace jocul lor de păgubire a neamului românesc. Dintre multele netrebnicii petrecute sub liberali în Țara noastră în timpul din urmă, iaca, drept pildă, una și bună:

— Un avocat evreu, Elias Blumenfeld, își găsisse o bine răsplătitoare meserie, în a face »cetățeni« români, pe câți aduși de vânturi pe toți, pentru ca apoi, ca »cetățeni«, să aibă intrare peste tot locul, să dea cu cotul în Români și să-și deschidă drum bun spre câștiguri mari și necinstite. Frațele lor bun Elias, i ungea pe toți »cetățeni«. Ungea întâi pe slujbașii mai mici (până ce ajungea și la mai mari), ca să primească de »bune« cererile ticluite de ele, răzimate pe dovezii minciunoase, și să nu le vadă că nu-s bune. Și a izbutit ani de zile să facă acest lucru, până ce, nainte cu 2 ani, un Român năcăjit a părât pe avocatul Elias Blumenfeld, prins cu o astfel de »incetățenire« a unui jidov soios venit de prin Polonia. Judecătorul cu cercetarea, a prins toată daravă, și a făcut arătare la Parchet (la Procuror), să iee lucrul în mână și să-l urmărească, arătându-i că aci nu e vorbă de un jidan

UN MARE-SFAT A TOATĂ LUMEA, — ANTISEMIT

Așa, așa! Mai vie și câte unul de acestea că »Congrese universale« (de pe tot pământul) a Jidanilor, vedem în fiecare an undeva. Acolo se coc planurile de jăfuire și robire a proștufelor popoare creștine!... Acum cetim, că în luna Mai a acestui an va avea

doi strecurați printre noi, ci că numai prin acest ad-vocat, s'au înfipt între noi ca »cetățeni« cu drepturi la fel cu ale noastre, 30.000 de Evrei streini!

Procurorul, uimit de atâta îndrăzneală la jidan și de atâta putreziciune la slujbașii cari i-au stat la îndemână, a înaintat toată istoria la onoratul Minister al Justiției, ca să-i dea îndrumările de lipsă, în treaba asta mare și puturoasă.

Ei bine, ce-or fi gândit domnii din Minister, ce nu, că prea ar face »rău« la mulți »băeși năcăjiți«, cari au lucrat cu jidanul pe o mână, și prea ar trebui să hișie un stol de ciori flămânde și înfipte acum cu ghiarele în spatele țării, și acolo în Minister au adormit toate arătările și toate cererile repetate de a se lua ceva măsuri în treaba asta!

Abia acum, guvernul acesta nou, e vorba să iee el în mână iarăși toată netrebnicia lui Blumenfeld, care între timp își schimbă numele, zicându-și »Avocat E. Florin«, și să vadă doar îi pune pe toți, și pe jidanii cumpărători de suflete, ca și pe cei ce s'au lăsat cumpărați (aproape toți liberalii!), la locul lor.

O dovadă și asta, cât de păcătoase, de putrede, erau guvernele date de partidele vechi, ca cel liberal și cel național-fărănist...

Apără, Doamne, Țara, de-a mai cădea pe mâinile acestor — slugi nevolnice în mâinile jidanilor.

DIN LUMEA MARE

IN PALESTINA

Arabii se zbat ca în gură de șarpe în ghiarele puterii engleze, care ocrotiște pe jidani și urgisește pe Arabi, cari ei sunt stăpânii țării de o mie de ani. Lucrurile au ajuns la apărarea cu arma. Și Englezii trag în stăpânii țării, apărând pe venetici, fără milă. Și Englezii au cuprins 20 de sate spre care voiau să se retragă Arabii, și au spus locuitorilor (tot arabi), că le dăruim casele de primesc și adăpostesc pe răniții arabi ce ar cădea în lupte!

Tare-s »creștini« englezii, față de arabii »păgâni«...

IN CHINA

lupta Japonezilor merge înaintea, cucerind ținut după ținut dela Chinezi. Chinezii s'ar fi și dat păcii, dar nu i lasă comuniștii ruși, cari îi împing în luptă contra Japoniei.

IN SPANIA

luptele au încetat aproape de tot, împedecate de iarna grea... Comuniștii dau atacuri ba ici, ba colo dar ele se sfârșesc sub focul de apărare naționalistă. În primăvară se va începe lupta mare iară.

Liberalii-s furioși!

-- Că-i așteaptă o opoziție de 12 ani! --

De vre-o 2 săptămâni, foaia conducătoare a partidului liberal, »Viitorul«, s'a ridicat încrunțată și face acuși clăbuci la gură, vorbind de rău, hulind și ocărând cum știe ea mai dărză, mișcarea legionară! Au apucat-o așa de cdată furiile, de se sperie lumea din jurul ei, ca de una apucată de cias rău!

Ce s'a întâmplat? Redacția increzutei gazete liberale, a început a primi din toate părțile țării, știri rele dela vestitorii săi, cari toți îi arată, că *partidul liberal se topește ca un om de zăpadă*, peste care cad razele soarelui legionar, care arde și inmoaie brațele și picioarele omului de zăpadă, și i-se îndoaie gâtul încât în flece cias e așteptată căderea lui în tina pe care era clădit...

Oa, camarazi legionari, liberalii-s foc și pară de două săptămâni, și strigă pe guvern: pune-le baionetele 'n pept, că de unde nu, e vai de viitorul partidului de »ordine«, vai de țară! — Și ar vrea să împingă guvernul Goga, să facă și el cu Legiunea, ce-a făcut Duca la porunca lui Titulescu în 1933.

Nu vrem să ne inchipuim că guvernul Goga va cădea în ispita liberală și va lua măsuri strângătoare de gât față de Legiune.

Guvernul Goga va înțelege, ce înțelegem cu toții, că liberalii tipă simțindu-și prăbușirea! — Și noi credem, ba știm, că au drept să fie îngroziiți de ce-i așteaptă, — căci pe sate, ca și la orașe, au mai rămas »liberali« doar câte 2—3 inși cari se înfruptaseră bine în zilele guvernului liberal, acei cărora le »picase« și lor din milioanele lui Gizdavii și a Gizdaviilor din celelalte județe!... Incolo, om cu socateală la cap, își vede de cala viitorului, — care numai sare liberali nu mai duce! Oamenii cumiști și mai ales cumiștiți, ai satelor, se alătură tot mai numeroși, la partidele de dreapta, mai ales la cel mai de dreapta, care este Legiunea! Căci văd cu toții că viitorul al acesteia este!

Noi recunoaștem că liberalii au de ce fi năcăjiți: văd și ei că-i drept ce le spunem noi, că: EI S'AU RETRAS ACUM IN OPOZIȚIE PE 12 ANI!

Nu te mai puțin!

CALENDARUL »LIBERTĂȚII« pe 1938 e în pînă destacere: Nu s'au cerut pînă acum peste 25 000 exemplare.

Vom trage ediția a 2-a! Conducerea legionară care nu l'au avut, — se pot încă înștiința cu câte le trebuiesc, și le vor primi!

Minciuni!...

Un preten al foii noastre, ne scrie din București, — că acolo se aude următorul zvon:

Istrate Micescu de aceea a venit așa cu gură mare dela Geneva, că ar vrea să fie al doilea Titulescu!

Și Titulescu a venit acasă în 1933 tot de pe la Geneva și Paris, cu porunca jidovească în proșap, că: guvernul Duca »musai« să desființeze Garda de Fier că fără de asta el n'are ce mai căuta napoi la sinhedriul jidovesc, care spune că are neliniști în vis, pentru Garda de Fier din România. Și liberalii se plecară. Guvernul Duca ridică măciuca și defe în cap Gârzii, — așa cum o știm. Și Titulescu pică »fericit« să raporteze jidovilor săi dela Paris și Geneva, că — s'a făcut! Azi Titulescu e membru de frunte în Par-

tidul Național-Țărănesc, la cot cu Madgearu, Lupu, Aușnit.

— La fel amenințător intră în țară Titulescu-pu-iul, Herostrate al nostru, aruncând din gură foc asupra »Gârzii de fier«. — Și mulți aici în București fălcuesc lucrul așa, că și el vrea să înduplece guvernul de acum, să facă cu Legiunea, ce a făcut Duca cu Garda! »Temeiul« în lege, i-l caută Herostrate.

Noi declarăm aceste zvonuri de scornituri, de minciuni. Nu vrem nici să ne inchipuim că guvernul Goga s'ar putea deda la o astfel de nedreptate, — deși se poate să fie vre-un sfetnic slab de suflet, sau orbit de patimă, care să se alature lui Herostrate. Deocamdată noi respingem și bănuiala aceasta, despre guvern.

Noutăți

POVESTEA ZAHĂRULUI: Guvernul a promis (lă-găduit) lefținirea zahărului. Dar se vede că cel dela trust sunt foarte tari, sau nevoile bugetului sunt foarte mari, că acum e vorbă de lefținirea numai a zahărului pentru țărani, care e un zahăr brun, nu alb, ca cel de azi pe piață. Pricepătorii spun că zahărul bun, poate fi, într'adevăr mai lefțin, penitru că nu e distilat deațătea ori așa de bine, ca cel alb. E distilat (strecurat de materii streine și rele) mai puțin, dar prin asta nici nu-l așa de sănătos ca cel alb. Așa că, o fi el ceva mai lefțin, dar cu hibă că nu-i sănătos destul.

AVIONUL VIITORULUI. Avioanele de azi sunt ele bune și nu prea. Că prea multe se dau peste cap și sting tinere și prețioase vieți, a celor ce s'au avântat a zbura cu ele. Inginerii italieni, mari meșteri în fabricarea de avioane își bat capul a îmbunătăți așa fel avionul, ca să nu mai fie o primejdie pentru viața celui urcat pe el. Ci să-i dea deplină siguranță. Și spun că au iscodit marile prefaceri, ce se cer avionului celui desăvârșit, care va fi mai repede ca toate cele de azi și mai sigur că nu se prăbușește nici odată. Ii zic: »Avionul Viitorului!«

CĂLĂTORIE - CAPRINTRE STELE... Sub »stratosferă« se înțelege locul acela dintre pământ și cer, care este în afara de stratul de aer ce înconjură pământul, strat gros de peste 6000 metri. Acolo e cu totul altă lume ca aci aproape de pământ, în stratul de aer, pe care vând să-l străbată, aeroplancele au mai greu de muncit, făcându-l. În stratosferă ne mai găsim aer, sau doar o buică ușoară, aeroplanul poate zbura mult mai repede. Doar că acolo e primejdia pentru om, căci undeni-l aer, sângele din corpul omenească își pierde prin toate părțile pielei și se scurge până mori. Pe acolo pe din sus de aer, poți zbura numai INCHIS tare o căsule a aeroplanului, în care ai aer, ca aci acasă la tine.

Ei bine, un îndrăzneț zburător american, a zburat cu un aeroplan militar, dela Washington la Chicago, pe sus prin stratosferă. Și fiindu-l ușor, aeroplanul zbura cu 562 kilometri pe cias cam de 3 ori mai repede ca în apropierea pământului prin marea de aer cel înconjură. S'a finit tot la înălțime de 6600 metri, ca să fie în afara de aerul nostru.

LUNECĂRI MARI DE PĂMÂNT s'au întâmplat de curând în Belgia: Coastele unui deal, Courcelles, au pornit a luneca, în vreme ce la poalele dealului era așezat un sat întreg. 40 de case au fost prăbușite prin lunecarea pământului pe sub ele. Iar nenorocite au fost, de tot peste 200 de familii, cari și au pierdut tot avutul prin fuga de acolo.

SĂ-ȘI PUNĂ NUMELE PE TABLA DE FIRMĂ! Guvernul a luat măsuri, ca pe viitor fiecare negușor sau meșter, să-și pună pe tabla de firmă de de-asupra prăvălii lui, numele lui adevărat! Să știe omul în a cui casă și dughiană intră. Nu ca azi că are pe tablă scris: »La mielul alb«. Și în lăuntru e un lup furbat negru, care-l apucă punga în dinți dela val de ea! Când vei vedea în loc de Mielul alb: Ijg Wolf sau Diebstlein, barem să știi că intri la lup sau la tâlhar...

TIFOS EXANTEMATIC IN BASARABIA. Vestea recdela Soroca: În vre-o 3 comune din jud. Soroca, s'a ivit cumplită și necruțătoare boală a tifosului exanematic, cel ucigaș. E boala mizeriei (lipset negru) și a necurăteniei. La oameni cât de cât bine hrăniți și finuși curați, nu se ivește. Boala o face un păduche inventat, care mușcând pe om îi învinează sângele, și dacă omul e și rău hrănit, și slab de trai rău, și doborât, iaca o grăi pe care ar trebui să o aibă Ministerul Sănătății și să lecă să înceteze. Căci se spune că pe-ecolo în fiecare țară se ivește nenorocita boală!